

[**Aksel Larsen.**]

indledende skridt til at få nedsat det pågældende udvalg?

Handelsministeren (Philip): Der kan næppe være tvivl om, at man med bemandingslovens regler først og fremmest har tænkt på tørlastskibe, og det drejer sig her om tankbåde, der efter erfaringerne fra andre lande kræver noget mindre bemanding end tørlastskibe, hvilket også klart tilkendegives ved, at der i andre landes bemandingslove forlanges betydelig mindre bemanding, end tilfældet er i Danmark.

Det er ikke rigtigt, når det ærede medlem her siger, at de indledende forhandlinger vedrørende nedsættelse af et udvalg først har fundet sted nu. Der har i perioden siden dengang været ført adskillige samtaler både med parterne hver for sig og en enkelt gang med dem sammen om disse problemer. Disse samtaler har ikke ført til ret store resultater, men det indledende arbejde er altså foretaget, og nu er det tanken at få dette udvalg nedsat.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup m. fl.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 5539).

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): Jeg vil gerne indlede med at takke den højtærede udenrigsminister for den redegørelse, tinget modtog i går, og samtidig på mit partis vegne give udtryk for, at vi kan tiltræde den konklusion, der fremgik af ministerens redegørelse.

Spørgsmålet om markedsplanerne har jo været diskuteret ved gentagne lejligheder igennem de sidste 2-3 år både her i tinget og i offentligheden i al almindelighed, og man har vel lov til at sige, at vi næppe tidligere har haft lejlighed til en så udstrakt diskussion om et problem, som tilfældet har været med hensyn til markedsplanerne. Det er vel også så meget mere

naturligt, som det jo er ubestrideligt, at den afgørelse, vi her står over for at skulle træffe, er en afgørelse med meget vidtrækkende konsekvenser. På den anden side har debatten nu været så længe, at det vel nok i al almindelighed føles naturligt, at vi efterhånden begynder at finde frem til, hvor vi skal søge Danmarks placering inden for de forskellige muligheder, der foreligger på markedsområderne.

Det vil utvivlsomt være en fællesopfattelse hos os alle i det høje ting, måske med undtagelse af et enkelt parti, at den løsning, som nu ser ud til at skulle blive Danmarks, ikke er den løsning, vi havde ønsket os. Den høje regering har med tilslutning fra alle de demokratiske partier her i salen arbejdet energisk for at få gennemført et frihandelsområde mellem alle 17 OEEC-lande, og det er vel også alt beset i Danmarks velforståede interesse, hvis eller rettere når en sådan løsning kan blive til virkelighed. Vi blev imidlertid i løbet af de sidste måneder i 1958 klar over, at det i hvert fald på nuværende tidspunkt ikke var muligt at få gennemført det mere omfattende frihandelsområde, og vi stod derfor over for den mulighed, at Europa blev kastet ud i en handelskrig mellem de seks på den ene side og de lande, der stod uden for de seks, på den anden side, uanset hvilken form de eventuelt måtte kunne finde frem til i deres samarbejde.

En sådan udsigt må naturligvis i ganske særlig grad tage sig skæbnsvanger ud for Danmark. Vi har jo som bekendt vore to hovedmarkeder placeret således, at det ene ligger inden for de seks, det andet uden for de seks, og enhver splittelse af Europa i økonomisk henseende efter de linjer, der var udsigt til, ville derfor ramme eller kunne ramme vort land måske hårdere end de fleste andre lande. Jeg forstår også, at dette var baggrunden for den stærke aktivitet, den højtærede udenrigsminister udfoldede og ganske særlig har udfoldet i de første måneder af indeværende år for igen at få knyttet trådene til nye forhandlinger omkring frihandelsområdet. Denne aktivitet, er det mit indtryk, har været fulgt fra alle sider ikke alene med sympati, men også med respekt for den indsats, den højtærede udenrigsminister har øvet, og jeg må have lov til at give udtryk for